

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhd., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45. Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiuri 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Procesul pentru mănăstiri.

— Sentința tablei regești din Budapest. —

(Urmare).

Aceasta egală îndreptățire, între cele doue mitropolii, nu e numai de natura dreptului public, respective a dreptului bisericesc, luat în sens mai strict, căci doară art. de lege IX din 1868 și rescriptul de sub A), care i-a servit de basă, a creat, în legătură cu disposiția referitoare la averile bisericești, nu numai egalitatea de drept public, ci deplina egală îndreptățire, accentuată categoric în §-ul 3, și referitoare la toate instituțiunile. De aceea, după acționatorii, remânerea mănăstirilor sub jurisdicția de drept și disponarea asupra lor a uneia dintre naționalitățile hierarhiei comune, cu excluderea celeilalte naționalități, ar fi o gravă violare a egalității de drept, garantată în lege, cu atât mai vîrstos, cu cât mănăstirile sunt indispensabile în viața bisericească, fără ele funcționarea bisericească a acționatorilor ar fi paralizată.

E greșit și acest punct de vedere al acționatorilor, pentru că dispunerea asupra averii vreunei instituții bisericești a hierarhiei comune bisericești, în acel înțâles, că pe baza egalei îndreptățiri orice avere bisericească, respective jurisdicția de drept asupra ei, ar fi de considerat ca și comună. Cu ocasiunea per tractării în dietă a proiectului legii citate s-au arătat îngrijorări din parte sărbească în mod pronunțat în contra cuvântului «egal îndreptățit», spusându-se, că eventual va putea fi scos din el și dreptul egal asupra averii. (Stefan Branovaczky, Miloș Dimitrievici, Emil Manoilovici, vorbirile lor din ședința dela 7 Mai 1868, apărute în ziarul dietei). Dar au declarat, atât deputații naționaliști români (Ale sandru Mocsonyi, Aurel Maniu, Sigismund Papp), cât și baronul Iosif Eötvös, ministrul, că cuvântul «egal îndreptățit», abstragând dela orice referință de drept material, are de scop numai aceea, ca mitropolia înființată pentru Români se fie de sine stătătoare, iar nu subordonată celei sărbești. Voința legiuitorului n'a intenționat deci, ca mitropolia egal îndreptățită română, abstragând dela toate celelalte, numai în urma egalei îndreptățiri inarticulate în lege se aibă pretensiuni și după despărțirea cu privire la jurisdicția de drept și esențiala dreptului de disponere asupra averilor bisericești.

c) Temeu de acțiune pentru acționatori e mai departe faptul, că mitropolia sărbească din Carlovăț și împărăștit diecesele române, încorporează la înființata mitropolie română,

pe cea din Arad și Caransebeș, conform procesului verbal alăturat sub 1) la actul final de sub XXVII, din o parte a fondurilor comune naționale bisericești. După acționatorii, mitropolia sărbească a recunoscut prin faptul acesta, cumcă și avereia instituțiunilor bisericești, până aci comune, încă e comună.

Nu e la loc nici acest punct de vedere al acționatorilor, pentru că din înțâlegerea asupra fondurilor bisericești, ca obiecte de avere de natură deosebită de a mănăstirilor, nu se poate scoate conclusie în direcția, că prin aceasta mitropolia sărbească a recunoscut și pretensiunea acționatorilor asupra mănăstirilor.

d) In fine mai amintesc acționatorii pentru stabilirea acțiunii lor, că românia ortodoxă, de o lege cu Sârbii, s'a așezat înaintea Sârbilor prin părțile de țară unde se află mănăstirile din litigiu, avea înainte de venirea Sârbilor biserici, preoți, mănăstiri, și numai mai târziu, pînă 1690, pe urma privilegiilor regești, date pe seama capului bisericesc al Sârbilor, imigrati sub conducerea patriarhului din Ipec, Arseniu Cernoevici, care ca patriarh greco-oriental din Carlovăț a început a exercita autoritatea bisericească asupra tuturor popoarelor de lege ortodoxă, deci pe urma unei nove organizații bisericești, au ajuns toți credincioșii de lege ortodoxă, instituțiunile bisericești și averile, în legătură cu mitropolia comună dela Carlovăț, punându-se sub capul comun bisericesc.

Mănăstiri speciale sărbești, — după acționatorii, — n'au existat niciodată, ci numai mănăstiri ortodoxe, din capul locului cu caracter comun, mănăstiri, cari la 1690 numai în mod provizoriu au fost supuse capului comun bisericesc din Carlovăț, și fără ca prin aceasta să-și fi pierdut caracterul de instituții comune bisericești; iar dela 1690 aparținând hierarhiei comune și unitare bisericești, în urma despărțirii, aceste instituții bisericești, până aci sub jurisdicția de drept nedespărțită, și în scopul împlinirii misiunii bisericii, nu naționaliste, nu puse pe base speciale naționale sărbești, ci intemeiate exclusiv pentru scopurile bisericii greco-orientale, ca instituții ce servesc acest scop, au se fie împărțite, pentru că drept special de disponere asupra lor, după despărțirea mitropoliei române, biserica gr. ort. sărbă, cu caracter național, n'a câștigat.

Pentru sprijinirea acestei base a acțiunii au mai înșirat acționatorii, că mănăstirile de pe teritorul locuit de Români, după natura lucrului, după teoria teritorială din dreptul bisericesc, și în urma decisiunii preâmblante de sub A), au se fie considerate de

românești, pentru că acel moment stabilitor de felul și modalitatea împărțirii instituțiunilor bisericești și a averilor, că după rescriptul de sub A), după legea dela 1868, și după înveala de sub C.), împărțirea necesară, invită pe urma despărțirii hierarhice, se decide a se face pe base naționaliste, respective teritoriale, cu ținere în vedere a principiului de drept canonico, că «cuius regio, eius religio», ceeace exclude posibilitatea, ca mănăstirile de pe teritorul locuit de Români se nu stă în legătură cu mitropolia română, ci cu cea sărbească. Amestecarea poporației în sine, spun acționatorii, întărește părerea despre comunitatea tuturor instituțiunilor și a averilor acestora, după cum au și decretat judecătorile în procesele comunelor bisericești.

Principiul acesta călăuzător are se fie aplicat și în procesul acesta, spun acționatorii, dar cu deosebirea, că la comunele bisericești poporația comunei, la mănăstiri poporația ținutului e aceea, după care se regulează caracterul instituțiunilor bisericești și a averilor lor, după raporturile hierarhice și în proporție naționalistă. Prin urmare, caracterul curat, ori mestecat al mănăstirii, nu-l dă mănăstirea, cu atât mai puțin personalul din ea, care mereu se schimbă, ci are se fie stabilit după caracterul curat ori mestecat, din punct de vedere naționalistic, al poporației ținutului. De aceea, de și acționatorii, pe baza principiului desvoltat, ar putea ridica pretensiuni asupra tuturor mănăstirilor comune greco-orientale, totuși părerea comunității doresc se fie aplicată numai asupra mănăstirilor după teritor cu poporație mixtă, deci asupra acelora, pe al căror teritor Sârbii și Români s'au aflat în legături comune bisericești, unde sunt date condițiunile prealabile ale comunității de drept. Pentru acolo, unde comunitatea credincioșilor o formează poporul ortodox de o singură naționalitate, nu poate fi vorba de comunitate bisericească și de drept, fiindcă comunitatea de drept condiționează cel puțin două subiecte, afătoare împreună în legături bisericești. De aceea nu se poate vorbi, după acționatorii, despre comunitate de drept în Ardeal, ori pe teritor curat sărbesc, și de aceea a restrins și regele în rescriptul de sub A.) pretensiunile acționatorilor la teritorul mănăstirilor din Banat, deci cu poporație mixtă.

Dar după acționatorii natura de drept a instituțiunilor și averilor bisericești încă exclude posibilitatea, că mănăstirile se fie menținute numai pe seama și pentru scopurile naționalității sărbești. Dreptul teoretic bisericesc stabileste deja, după acționatorii, caracterul și organizația unitară hierarhică și administrativă a bisericiilor orientale, designând de proprietar al bunurilor bisericești, nu pe credincioși, ori clerul, ci complexul, totalitatea bisericii. O anumită parte a bisericii, ori o grupare singuratică de credincioși, nu pot câștiga drept de proprietate asupra instituțiunilor

bisericești. (Corectitatea tuturor acestor desvoltări de drept, acționatorii doresc să o dovedească cu citări luate din opul episcopului greco-oriental din Zara, Nicodim Milaș, intitulat «Das Kirchenrecht der Morgenlaendischen Kirche», ediția din anul 1897, paginile 208 și 457.)

La esaminarea chestiei, că acest punct de vedere al dreptului bisericesc, referitor la instituțiunile și averile bisericești, intrucât poate fi aplicat la mănăstiri, e necesară, după acționatorii, lămurirea situației de drept a mănăstirilor, a personalului din mănăstiri și a averilor mănăstirești.

In scopul acesta acționatorii vreau se dovedească, cu citări din amintitul op al lui Milaș, cu §§-ii 47-49 din regulamentul compus în 1777 de congresul din Carlovăț și aprobat de Maria Terezia sub titlul: «Rescriptum Declaratorium Illyricae Nationis» și cu dispozițiunile referitoare la mănăstiri din statutul preâmblant dela 10 August 1868, ca regule condiționate de drept, că și cu privire la mănăstiri lucrul principal e mențiunea generală bisericească religioasă, și nici de cum promovarea intereselor preoțimii din mănăstiri, și că mănăstirile nu numai în cele sufletești, ci și în cele administrative și materiale au fost totdeauna puse sub autoritatea mitropolilor și a consistoarelor eparhiale.

De aci apoi urmează, după acționatorii, că din organizația unitară a vechei mitropolii n'au fost scoase nici mănăstirile, și de aceea principiile și părările referitoare la biserici au se fie aplicate și asupra lor. Si au se fie aplicate cu atât mai vîrstos, cu cât mănăstirile au fost înainte de despărțirea hierarhică instituții de ale bisericii ortodoxe neîmpărțite, au stat în serviciul religios al credincioșilor nedeosebiți după naționalitate, deci în înțelesul principiilor fundamentale de drept bisericesc au se fie considerate ca intemeiate pe seama tuturor credincioșilor. Căci doară, după acționatorii, persoanele intemeitorilor încă sunt necunoscute, deci cu atât mai puțin poate fi vorba de intenținea intemeitorilor, că ar fi dorit se înființeze mănăstirile numai pentru o parte, o grupare a credincioșilor de aceeași religiune, și anume, exclusiv pentru cei de naționalitate sărbă, într'o vreme, când biserici cu caracter naționalist nici nu erau.

Față cu punctul de vedere al acționatorilor, arătat acum, din partea acționătorilor se aduc înainte următoarele:

Chiar dacă ar fi adevărat, ceea ce acționătorii neagă, că poporul român a locuit pe teritorul Ungariei de sud pe vremea intemeierii statului (ungar), având biserici, preoți și mănăstiri, atunci când au venit Sârbii sub conducerea lui Arseniu Cernoevici, — în espunerile acționatorilor se arată o mare mancitate, pentru că imigrarea de sub Cernoevici a fost a opta (ultima) imigrare sărbească și înainte de aceea cu secole a locuit deja aici popor sărbesc, care nu numai că a avut biserici, preoți și mănăstiri, ci

și organizație estinsă eparhială. Dacă deci Arseniu Cernoevici a luat în administrație bisericească mănăstirile aflate aici, și-a exercitat numai dreptul. Iar dacă a luat și mănăstiri românești în administrație, acționatorii să le numească. Cari sunt acelea?

Fără a se afirma barem, că la început, sau orișicând, patriarhul sărbesc a luat în administrație sa o mănăstire, care era proprietatea bisericii române, nu se poate stabili comunitatea de drept asupra tuturor, pentru că dacă s-ar accepta teoria despre comunitatea de drept a acționatorilor, întreaga avere bisericească aflătoare la 1864 în proprietatea bisericei române și sărbești, fără nici o considerare la originea ei, numai în urma înființării novei mitropolii, ar trebui se fie decretată de comună, ajungând la împărțire și averile acelor comune bisericești, în cari n'au locuit nicicând Români, respective Sârbi.

Nu corespunde adevărului, după acționari, că mănăstirile din litigiu în cursul secolelor au stat în serviciul bisericii unitare gr-orientale, respective al credincioșilor ei, fără deosebire de limbă și naționalitate. Nu e adevărat aceasta în prima linie, pentru că și grecită părerea, că scopul și menirea mănăstirilor greco-orientale ar fi promovarea educării religioase-morale a poporului și a convingerii sale religioase.

Tocmai determinarea dată scopului mănăstirilor în opul episcopului Nicodim Milaș, citat de acționari, care sună așa: «Das Mönchthum hat den Zweck den Menschen die Möglichkeit der Thunlichsten moralischen Vervollkommenung durch Selbstbeherrschung und Erhebung des Geistes zu Gott zu bieten» arată, că menirea mănăstirilor, în înțelesul canoanelor, e numai aceea, de a face cu puțină singuraticilor, monahilor, cari trăesc în mănăstire, ca isolati de lumea din afară se atingă gradul cel mai înalt al desăvârșirii religioase-morale. Nu e deci nici o legătură, după acționari, între mănăstire și credincioșii de pe teritorul ei, ba scopul amintit al mănăstirii eschide de drept influența poporației comunelor asupra afacerilor mănăstirii.

De unde urmează, că părerea stabilită de judecătorii în privința comunelor bisericești, la mănăstiri, ca instituționi cu scop special, nu poate fi aplicată. Dar nu stă, după acționari, nici afirmarea aceea a acționatorilor, cu care doresc să dovedească, cu regule din dreptul bisericesc, că o grupare oarecare de credincioși, și anume, o grupare naționalicește deosebită, nu ar putea câștiga pretensiune exclusivă

de drept, cu excluderea deplină a celeilalte grupări, asupra averii și instituțiunilor bisericești.

Cuprinsul următor tocmai din opul episcopului Nicodim Milaș, citat de acționari, anume: «Die Verwaltung und Verwendung ging auf die betreffende Kirche, oder das locale Institut über, welche Subiecte des Eingenthums des an denselben hangenden Kirchengutes wurden» arată, că administrație averii bisericești și dispunerea asupra ei e împărțită și acumă în sinul singuraticelor biserici particulare.

Dar acționari doresc să dovedească încă și cu alte citații, luate tot din opul lui Milaș, ediția din anul 1905, pagina 158, precum și din opul lui Philip «Lehrbuch des Kirchenrechst», pag. 688 și din opul lui Török Kálmán «A Magyarországi kath. egyház vagyontulajdonjoga», pag. 30—31, că proprietară a averii bisericești nu e biserica întreagă, complexul, ci numai bisericile particulare, respective instituțiunile locale și bisericile singuratic sunt și pot a se considera de proprietate, precum, după acționari, au stabilit și judecătorii în procesul intentat tocmai de acționari în contra bisericii macedo-valahe din Budapesta, două grupări ale aceleiași naționalități, după originea credincioșilor, decretând, că avere bisericească însărcinată în acel proces compete Grecilor și Valahilor originari din Macedonia.

Din toate acestea acționari deduc, că nu e la loc teoria acționatorilor, referitoare la proprietatea bisericii întregi, cu atât mai vârstos, că mănăstirile sunt subiecte de drept material independent, avere lor deci nu poate fi întrebuiată nici chiar pentru scopurile altrei mănăstiri, aflătoare în aceeași dieceză.

După acționari deci, fie că considerăm mănăstirea ca subiect direct de drept proprietar, ori biserica ca subiect de dominium emergens, din punctul de vedere al procesului de față se poate vorbi despre mănăstiri speciale sărbești, cu desăvârșita excludere a Românilor. Si fiindcă caracterul naționalist al mănăstirii îl dă, după acționari, desvoltarea sa istorică, tradițiile ei, administrația internă și limba rituală, naționalitatea majorității confraternității monahilor, procedura unitară și unitara determinare a viaței, și fiindcă viața internă a mănăstirilor din acțiune și caracterul lor dela înființare până în zilele de astăzi au fost neîntrerupt și exclusiv sărbești: numai din aceea, că credincioșii de naționalitate română au ajuns după 1690 sub ocrotirea bisericii sărbești, aceștia nu și-au câștigat nici

un fel de pretensiune asupra mănăstirilor înființate pentru biserica sărbească și puse exclusiv sub jurisdicția ei de drept.

Aceste declarații contradictorii, făcute în privința faptului din acțiune și a temeiului de drept, a dus și în chestia îndatorirei de a dovedi ambele părți din proces la acceptarea punctelor de vedere divergente. Pentru că, pe când după acționari, comunitatea mitropoliei formează părere pentru comunitatea instituțiunilor bisericești de pe teritorul cu populație mixtă și a averii lor, față de care, și dacă nu s-ar accepta argumentele desvoltate de acționari cu privire la teoria dreptului bisericesc, partea care ridică pretensiune exclusivă asupra instituțiunilor singuratic și asupra averii lor, are să dovedească această pretensiune: după acționari mitropolia nici odată nu a fost comună, o astfel de părere generală despre comunitate nu poate fi stabilită, ci privitor la fiecare instituție bisericească, partea care afirmă comunitatea trebuie să dovedească existența faptică a comunității și numai după ce aceasta s'a dovedit, poate fi vorba despre aceea, că comunitatea instituției poate da oare naștere părerii despre comunitatea părților de avere ce-i apartin?

Pozitia pe care o ia tabla regească în privința faptului din acțiune și a bazei de drept, cum și în chestia datorinței de a o dovedi, e pe baza expunerilor făcute de părți și pe baza dovezilor aduse următoarea:

(Va urma)

Un memorand.

Frunțașul compatrioșilor noștri sași, domnul Carol Wolff, a înaintat ministrului presidențial, contei Stefan Tisza, un memorandum amănunțit, în care cere, ca moșia statului din Făgăraș, în estenție de 8090 jugăre, se fie parcelată și împărțită între invalizii de răsboi, cu preferință sași, pentru ca aceștia se formeze pe o estindere de 90 kilometri zid de apărare pe seama statului ungarian, ceea ce e o necesitate, atât din punct de vedere politic, cât și naționalist.

Statul prin aceasta nu ar aduce nici o jertfă, pentru că moșia nu îi aduce acuma nici un venit, ba chiar perde cu ea, cam 91 fileri la an după fiecare jugăre, deci statul ar putea se facă Sașilor favorul și bucuria, de a le da pe nimică moșia, care și de altcum e numai sarcină pentru stat și guvern.

Colegiul dela „Nagyszébeni Ujság“, luanț act despre memorandumul domnului Wolff, îl comentează în numărul de Dumineacă astfel:

„Imprejurările de față nu sunt de loc acomodate, ca să ne adâncim în aprecierea energetică a memorandumului. Noi știm, că după planurile originale s'a încercat să se fie cumpărată moșia din Făgăraș pe vecie, pentru scopuri săsești de colonisare, dar planul acesta nu a avut primire favorabilă din o anumită parte. Dar Carol Wolff nu e omul, care se spăie de astfel de pedești mărunte. A combinat deci nou plan, care nici nu e costisitor pentru acțiunea de colonisare, și pe urma plasării invalidilor de răsboi e și actual, dar nici ca afacere nu e reu pentru stat, după Wolff, iar pe deasupra mai poate fi stilizat și cu fraze tricolore naționale. Pe lângă multe altele, tocmai despre aceea nu vorbește însă planul cu gust și bine combinat, că printre coloniștii germani ce s'ar alege din numeroasele familii de birișii vrednici, maghiare și săcășeni, care au fost colonisate în vremi mai bune pe moșia de stat din Făgăraș? Acelea pot să plece, poate chiar în patria veche?...“

Va se zică, fiecare trage foc la oala proprie. Nici domnul Wolff, și nici colegii dela „N. U.“ nu să gândesc, că în aceste zile grele, în cari împreună ne vărsăm sângele pentru patrie, cu dreptate ar fi să se pună chestia astfel: Să se parceleze moșia de stat din Făgăraș, chiar și alte moșii de ale statului, și să se împartă între invalizii de răsboi, fără deosebire de naționalitate!... De ce adeca se cere de unii numai pentru Sași, de alții pentru Săcui și Maghiari, o moșie a statului, care e și statul nostru?

Dacă așa a fost în trecut, nu e bine că e și astăzi, și nu va fi bine ca și în viitor se fie tot așa: ca noi, Români, se fim presentați la toate ocaziunile de aceea ce nu suntem, de elemente de neîncredere și periculoase pentru stat. Doară în tranșee frați suntem, tot frați trebuie se fim deci și la sinul patriei, care ca o mamă bună datare e să ne ocrotescă pe toți, precum și noi toți o apărăm în groaznicul răsboi de astăzi.

Răsboiul.

In Bucovina nu s'a întâmplat nimic deosebit, la Colomea s'a desvoltat o luptă mare, la Tlumaț atacuri rusești de cavalerie au fost impedecate, tot așa și pe la Zlocevka și pe la Baranovici. Pe la Luck trupele aliante au înaintat de nou, făcând mulți prizonieri.

La frontul italian atacuri vehemente s'au dat la Doberdo și pe alte locuri, dar toate au fost respinse.

ventator al curentului electric, și-a cumpărat odată un fluer — când era copil — despre care cu părere de rău aflat mai târziu, că a fost prea scump și că nu-l poate folosi; a fost cuprins de o dureroasă căință pentru risipa de bani ce a făcut. Dar această experiență i-a folosit mai târziu, ferindu-l de mai mari risipe de bani, educându-și aminte totdeauna de fluer.

Ca experiență proprie să ne fie de folos, trebuie să ne învățăm cum să o știm folosi. Aceasta învățătură copiii și tinerii neesperiți o pot primi numai din experiență streină a celor esperiți, fie vii, fie morți.

Esperiența streină e înțelepciunea neamurilor; ea e compusă din totalitatea experiențelor proprii a fiecărui. Fiecare a adăugat ceva la această experiență, și de aceea e atât de înțeleaptă, încât ea «te învăță într-un an mai mult de căt experiență (proprie) în douăzeci». (Lubbock). Si cu atât e mai prețioasă aceasta experiență streină, cu căt ne dă normele cele mai sigure cu al căror ajutor ne putem desvolta experiența noastră proprie. Roditoarele cămpii, unde frumos se desvoală experiențele proprii cu ajutorul experiențelor streină, sunt: familia, scoala și viața cu instituțiile ei culturale. In familie și scoala experiența streină — care e înțelepciunea veacurilor, — ia chip de învățătoare, care îndeamnă, sfătuște, învăță, disciplinează prin ocupări și distracții educative pe elevii săi. Elevii la rândul lor

FOIȘOARA.

Librăriile și bibliotecile ca factor educativ.

De preotul Ioan Dandea.

(Urmare).

Adevărul e și bine, și frumos; binele e și adevăr și frumos; frumosul e și adevăr și bine. Dacă aceste puteri educative să contopesc armonic, desvoltându-să în sufletul cuiva, educația și-a ajuns scopul; ea e deplină. Desvoltarea armonică, precum și contopirea armonică a amintitelor puteri educative în interiorul fiecărui, să face prin rațiune, care încă trebuie cultivată prin studii filozofice temeinice. Cultivarea rațiunii să face prin *educația ratională*. Aceasta educațione și rațiunii face apoi unirea și contopirea celor două mari forme ale educației: *educația fizică și spirituală*.

Educația generală are de scop să facă mai întâi de toate oameni, care să-și împlinească cu dreptate, cu dibăcie și cu mărime de suflet toate funcțiile publice și private, în timp de pace și în timp de răsboi, și numai după aceea: profesori, preoți, advocați, etc. (Lubbock. Intrebuitarea vieții, pag. 67). Cu educația specialiștilor să ocupă educația științifică și artistică în înțelesul strâns al cuvântului. Ei este dat a face profesori, medici, preoți, arhitecți etc. pe când educația generală tre-

bue să facă mai întâi oameni și apoi specialiști.

Măestriile cu a căror ajutor putem desgropa din sinul de granit a stâncii educației generale ascunsele puteri educative amintite mai înainte, sunt: experiența proprie și experiența streină. Experiența proprie, deși e cea mai prețioasă, e și cea mai costisitoare. «Studiul te învață fără pericol, pe cătă vreme experiența ne dă mai multă suferință decât știință. E nemeric negustorul care ajunge bogat ori înțeleaptă numai după ce dă mai multe falimente. (Intrebuitarea vieții, Lubbock Bibl. pentru toți nr. 123 pag. 9). Dacă educația d. e. am lăsa-o în sama fiecărui, ca el prin experiența sa proprie să-și facă educațione, ar apăca pe căi greșite, de unde abia de este întoarcere, și când ar dori să să reintoarcă, viața lui pustie ar fi numai o ruină. Prin experiență, adecață prin lipsă ori cărei experiențe, și-ar întrebuița o parte din viață, ca să facă nenorocită parte cealaltă. (Lubbock op. cit. pag. 4).

Nici nu am putea prin experiența proprie numai să ne căștigăm toată cunoștința, de care avem lipsă în viață, ci trebuie să ne folosim foarte mult și de experiență streină, pe care o primim numai după ce am verificat-o prin rațiune și experiență proprie. Experiența proprie de și e costisitoare, totuși e foarte prețioasă, stând la fundamentalul ori cărei cunoștințe. Prin experiența proprie ne căștigăm materialul brut al cunoștințelor noastre, pe care avem să-l prelucrăm cu ajutorul ra-

țiuniei și al experienței altora, așa încât să ne potă servi ca hrană sufletească asimilabilă. Cunoștințele fundamentale despre lume și viață prin experiența proprie, prin sensuri le căștigăm. Acestea e capitalul prețios al cunoștințelor noastre. Dar ca experiența proprie să ne fie de folos, trebuie să ne deprindem de mici copii, — căt trăim, — a observa bine fenomenele și lucrurile din lume și viață din natură lucrurile și fenomenelor, «natura ne învață mai bine decât oamenii, căci ea ne dă cunoștința intuitivă a lucrurilor care e o creație lăuntrică a sufletului omenești din elementele prezентate de simțuri. Intuiția naturei (experiența proprie) este adevăratul fondament al învățăturii omenești fiindcă ea este singurul fundament al cunoștinții omenești. Tot ce merge mai departe e numai rezultat și abstracțione din această intuiție». (Pestalozzi, Leonard și Gertruda. Introducere de Rădulescu Pogoneanu).

Trebue apoi să ne deprindem a ju-deca corect asupra celor observate și pe cari avem să le aplicăm în practica vieții zilnice; trebuie să judecăm și asupra urmărilor ce le vor avea faptele și acțiunile noastre. Urmând astfel din cea mai fragedă tinerețe, aproape chiar din leagăn, experiența proprie va fi un isvor nesecat de învățătură prețioasă, micile experiențe dureroase din tinerețe și copilărie ne vor păzi tot mereu de multe experiențe foarte dureroase.

Se zice, că Franklin, renumitul in-

Peste 600 de Italiani, cu 18 ofițeri, au ajuns în captivitate la noi.

Ofensiva engleză-franceză dela frontul apusân a reclamat jertfe foarte mari dela dușmani. Germanii s-au retras pe unele locuri în linia a două de apărare, de unde însă nu i-a mai putut scoate ofensiva dușmanilor. Pe celelalte locuri atacurile dușmane au fost respinse toate de Nemți.

Știrile telegrafice primite astăzi ne mai comunică, cumcă în Bucovina ai noștri au înpins îndărât pe Ruși, la Colomea lupta mare e încă în cursere, la Tlumaț ai noștri au cucerit teren, în Volhinia atacurile rusești au fost respinse și trupele aliate au înaintat de nou.

La frontul italian s-au continuat atacurile dușmane cu multă vehemență, dar toate au fost inecate în focul artileriei noastre. La frontul dela apus toate încercările Francezilor și ale Englezilor de a sili pe Germani să se retragă, au fost zadarnice. Atacurile lor au fost toate respinse.

Fondul orfelinatului.

(Urmare).

Col. din Fues-Băgara: Ioan Laslo, paroh (oferit 25-) 9·78

Col. din Hațeg: Dr. Cornel Popescu prot. (of. 100-) 10— Dr. Toma Ienciu adv. Pui 200— Reuniunea de înmormântare 100— Societatea cismarilor și tălparilor din Hațeg 50— Iuliu Popoviciu și soția 50— Teodor Doboiu și soția 50— Ioan Străinariu și soția 50— Mihail Dugaciu 6— Alex Jian și soția Maria 50— Marcu Jian și soția Eug. 50— Cornel și Virgil Popoviciu 25— Bis. gr. or. 20— Văd. Maria Penciu 20— Valentine Dr. Parasca 20— Dora Dr. Bontescu 20— Elena Mesaroșiu 20— Nicolae Sbuzita și soția 20— Cătuța Dugaciu 20— Mihail Dugaciu inv. 34— Nicolae Sânhan 10— Romul Vuia 10— Teodor Doboiu Nacu 10— Petru Miotin și soția Lotti 10— Sebastian Negru 5— Ioan Tocaci 5— Văd. Mina Pop 5— Nicolae Vasiliu și soția Maria 5— Marcu Popescu și soția Fira 5— Kindler Mór 5— Cornelia Barna 5— și alții: 1015—

Colecta din Șaroș (Mediaș): Dionisie Chendi par. 20— Bis. gr. or. 10— Vinovia Neculoiu soție de inv. 5— și alții: 51—

Col. din Berghiu și fil. Colibi: Tit Morariu par. 20— Aurel Cosma inv. 10— Nicolae Ionaș 5— Comuna politică 100— și alții: 230·70.

Col. din Săsciori (Sebeș): Bis. gr. or. 100— Nicolae Răchițan com. 100— Ilie Moga par. 20— Augustin Bârsan not. 20— Ioan Basarabă 10— Pavel Precupescu 10— Ioan Vas, Mihu pădurar «Bistra» 5— Ștefan Capătă 5— Dimitrie Faur 5— Ștefan Drăghiciu 5— și alții: 370·70.

Col. din Bobohalma: Augustin Chețianu par. 10.

Col. din Fizești (Hațeg): Atanase Daju par. 10— Cornelia Daju soție de preot 6·70 și alții: 68·30.

prelucră materialul primit și își făresc norme de viațuire; își făresc principii de conducere și desvoltare a experienței proprii.

Viața are diferite instituții culturale educative, prin care înțelepciunea veacurilor își înțelepește elevii, cari voesc să fie înțelepti. Aceste instituții sunt: Biserica, statul și societățile culturale (academii, ca și lângă știință fac și educație, ateneele, cercurile de studii, societățile de lectură, de teatru, de muzică, bibliotecile, librăriile, presa etc.)

Dar nici familia, nici școala, nici instituțiile culturale nu și-ar putea împlini chemarea educativă, dacă nu ar fi cărțile, care cuprind în sine experiențele tuturor veacurilor, cari cuprind înțelepciunea. În înțelesul acesta vorbim numai de cărțile cu adevarat bune, căci sunt și cărți rele și stricăcioase, și cu atât mai primejdioase cu cât își dau aparență de adevarat. Peste tot nici nu ar fi cărți, dacă mintea născitoare a omului nu ar fi aflat scrisoarea, și mai ales tiparul. Tiparul e factor educativ de prima calitate, căci cu ușurință trimite în lumea largă cărți și produse de presă. Tiparul cu multă destoinicie face cu puțință, ca înțelepciunea veacurilor cuprinsă în acele cărți și produse de presă să fie educatoarea bună a generațiilor, a mii și mii de cetători, din toate timpurile și locurile, și din toate straturile societății, fie bogat, fie sărac, fie împărat, fie soldat.

(Va urma).

Col. din f. Galați-Ureze: Elena Dr. Ienciu 10— și alții: 51·70.

Col. din Federi 60—

Col. I. Ioan Popa Nartea notar în Loman dela mai mulți 180—

Col. din Covragiu (Hațeg): 25—

Col. din Gângăra 24·36.

Elvii Șc. din Presaca 1·50.

Elevii Șc. din Teaca 5—

Elevii Șc. din Zlatna 26—

Elevii Șc. Loman 6·22.

Col. preotului mi. Laurențiu Curea din Praga:

Laurențiu Curea preot mi. 30— Alex. de Simon căpitan 25— Dr. Emil Habor preot mi. gr. cat. 10— Nicolae Baboie sublocot. 10— Alexandru Chiffa locot. 10— George Baboie 10— Dr. Victor Ola 10— Alexe Odor 6— Vasile Neguț 6— Lazar Coca 5— Ioan Cucu 5— Ioan Iânos vicecol. 5— Dr. Valer Ieșan 5— Nicolae Licaret căp. 5— Dr. Horia Petre Petrescu 5— și alții: 520·21.

Col. din Geomal (Al. Iulia): Ioan Neagoe par. 10— Iosif Pop cap. 10— Partenie Crișan notar 10— și alții: 83—

Col. din Tecșești (Al. Iulia): 10—

Col. din Dragomirești (Dej): 20·50.

Col. din Arada: Ioan Nicola par. 20— Iosif Nicoară cap. 5— Ioan Lazar inv. 5— George Nicola subprimar 5— și alții: 100—

Col. din Lăzești 8·60

Col. din Peteritea (Cet. de p.): Atanasie Cândea par. 5— Elisabeta Nechita 5— și alții: 79·50.

Col. din f. Fișeriu (Cohalm): 55·20.

Col. din Dupușdorf (Mediaș): 10—

Col. din Șinca nouă (Făgăraș): David Chișdea par. 20— și alții: 140·20—

Col. din Zam și f. Tămășești: Csernovits Mihai 20— Emanuel Simcă par. 10— Emil Budiu 10— Filip Matinca 10— Spitz Testvérek 5— Singer Adolf 5— și alții: 116·60.

Col. din Râpa inf. (Reghin): Vasile Mateiu par. (of. 50-) 10— Ilie Șulariu inv. (of. 50-) 10— Ioan Miclăuș comerc. 10— și alții: 108·10.

Un anonim prin Dr. G. Proca 38—

Col. din Săsăuș (Agn): 63·10.

Col. din Veselud (Agn.): Bis. gr. or. 10— Ioan Varga Nr. 77, 5— și alții: 49·64.

Col. din Colibița (Bistrița): Ilarion D. Mariș par. 50— și alții: 58·78.

Col. din Poiana Porcului: Alexandru Man par. 20— și alții: 61·20.

Col. din Comăna de sus: George Bărescu par. 10— George Comășan inv. 10— Maria Al. Frâncu 10— Bis. gr. or. 20— Însoțirea de cred 40— și alții: 162·14.

Col. din Căpâlna (Sebeș): dela mai mulți: 361·92.

Col. din Pianul de jos: Bis. gr. or. 50— Ioan Bena par. 20— Daniil Ordean inv. 10— Ioan Cioran v. not. 10— Savu Florea și alții: 149·30.

Col. din Barcan: Bis. gr. or. 20— Ioan N. Stroia 20— George I. Burlea par. 10— Nicolae G. Radu 6— Văd. Maria Alex. Neagoe 5— și alții: 167·04.

Col. dela serbarea școl. din Nucet 9—

Col. preotului mi. Nicolae Văleanu, Res. spit. 7 Sternthal bei Pettau: Nicolae Vălean preot mi. 15— Sever Damșa, Duleu, subof. 10— Mihai Banda, Rusca 5— Iulian Cojocnean, Cojocn. serg. m. 5— Vichente Ognea, Fizeș 5— și alții: 150·14.

Elevii școalei de aplicatie, Sibiu: 9·77. Iosif Luca, Ilimbav 10—

Col. din Bica rom. (Cluj): Aurel Crai n c par. 5— și alții: 50—

Reuniunea femeilor din Făgăraș 50—

Col. din Ștena (Cohalm): 17—

Col. din Viscri (Cohalm): Ilarion Nistor inv. și alții: 29·48.

Col. din Dealu mare: Avram Glava par. 10— și alții: 13·60.

Col. din Sâmbăta sup. apus: Ioan Pop preot pens. 10— Toma Vuțiu 10— Iacob Adămoiu 5— și alții: 48·40.

Col. din Sâmbăta sup. răs.: Vincențiu Pop par. (of. 50-) 20— Însoțirea de cred. 50— George Zaharie 20— Maria G. Iavășu 20— Dionisie Sandu 20— Eugenia Pop Ciura 10— Vincențiu Ștefan inv. 10— și alții: 230·20.

Col. din Luncani: Ioan Samoilescu par. 10— și alții: 207·80

Col. din Valea Sângelui: Dela foșii iobagi 8— Sebastian Ciocan par. 4— și alții: 40·40.

Col. din Dumbrava (Reghin): Alex. Niculescu par. (of. 100-) 50— Victor Oprea inv. (of. 100-) 50— Vlasa Maxim 20— Eftimia Borșan 20— Rafila Băta 6— și alții: 185·65.

Col. elevilor dela școala din Arpașu inf. 8—

Col. elevilor din Sâmbăta sup. apus. 4·50.

Col. elevilor din Șulumberg 7·04

Col. elevilor din Briznic 2·63.

Col. elevilor din Bendorf. 6—

Col. din Dobra: Iosif Morariu prot. 100— «Grănițerul» inst. de cred. 100— Iosif și Elisaveta Petrovits 50— «Orientul» inst. de cred. 40— Lucreția Criste 10— Elvira Popa 10— Ana Muntean 10— Marta Albu 10— Maria Heres 10— Ludvig Grozăță 10— George Tig I. G. 10— Sabina Moisescu 6— Iosif Cig 6— Nicolae Herbei 6— Ioan Comloș 5— Aurelia Musteță 5— Maria Huroș 5— Marii Herbei 5— Maria Musteță 5— V. Elisabeta Oprean 5— Ioan Criste I. Adam 5— și alții: 531—

(Va urma).

NOUTĂȚI.

Din cauza sfintei sărbători Naș. S. Ioan Bot. numărul proxim al ziarului nostru apare Luni, la orele obișnuite.

Din dietă. Eri, Marți, s-au inceput desbateri în dietă asupra proiectului de legătură referitor la acordarea de ajutorare pe seama funcționarilor de stat, în urma scumpetei mari din țară. Funcționarii mai mici vor primi ca ajutor 35% din salariul lor fundamental, iar cei mai mari treptat: căte 30, ori 25%. După votarea acestei legi au fost luate în desbatere legile nove de dare.

Colecte pentru scopuri de binefacere în răsboi. Dela magistratul sibian primul următorul comunică: In urma unei hotărâri ministeriale, colecte pentru scopuri de binefacere în răsboi se pot face de aici înainte numai cu incuviințarea autorităților. Excepție formează: colectele făcute în cerc familiar mai restrâns; colectele oficiului și ale comisiunii de îngrijire în răsboi, ale societății Crucea Roșie; colectele funcționarilor de stat, comitatensi, sau comunali, cu aprobarea superiorilor lor. Ziarele pot întreprinde colecte și pot primi contribuții fără incuviințare oficială, dar sănătoare să le arate primului funcționar al municipiului, să le chiteză în public, în fiecare lună să le înainteze destinației, ceea ce are să se comunice în ziar. Incuviințarea se acordă, la cerere în scris, pe timp de cel mult 60 de zile, pe teritorul unui municipiu din partea primului său funcționar; în alt caz, ministrul ungăr de interne. Contravenienții se pedepsește cu asprime.

Nemții în Bulgaria. O delegație a senatului imperial german a plecat în excursiune prin Bulgaria. În Tirnovo, unde Nemții au sosit Dumineca dimineață, li s-a facut primire sgomotoasă. De aci au plecat la Sofia.

Profesorii și răsboiul. Conform datelor mai nouă, fac serviciu militar în armata noastră 968 de profesori. Au murit moarte eroică 96, sunt răniți 110, prizonieri 92.

Prețul ofensivei rusești. Conform stiriilor trimise din Rusia, ofensiva din urmă a fost împreunată cu jertfe enorme. Până acum s-au constatat 160 mii de ruși morți. Transportul răniților spre Chișinău se urmează neîntrerupt. Pierderile de acum ale trupelor rusești întrec pierderile lor avute în Carpați.

Femei în serviciul căilor ferate. Franța are astăzi 25 mii de femei aplicate în serviciul căilor sale ferate. Direcțiunile acestor căilor ferate recunosc, că sunt deplin mulțumite cu lucrul femeilor.

Suedia și România. Gazete rusești află următoarele: Guvernul român a hotărât să trimite la Stockholm o misiune diplomatică specială, în scop de a discuta anumite chestiuni politice cu guvernul suedez.

Subvenția regelui Nichita. În bugetul votat de camera franceză se găsește o poziție de 23 mii de franci, sub titlu de subvenție pe seama curții muntenegrene, care petrece în Franța. — Despre Nichita se anunță, că are să părăsească orașul Bordeaux pentru a se duce la Vichy.

Două milioane. Intr'una din ședințele secrete ale camerei franceze s'a făcut constatărea, că francezii au pierdut până acum, cu prizonieri cu tot, două milioane de oameni.

Reprezentanța de copii fotografiată. Fotografiile celor 5 grupuri ale reprezentanților de copii, date în teatrul orășenesc din Sibiu, în folosul orfelinatului, se pot lucea în primire, în schimbul sumei de 5 Cor. de exemplar, cu începere de Vineri, în 7 Iulie a. c., dela d-na profesoară Eugenia Tordășianu, strada Bruckenthal Nr. 17.

Trupe coloniale. O stire din Spania spune, că la începutul lunei Iulie va intra în luptă pe frontul apusean o mare armată colonială franceză. Două sute de mii de oameni, complet echipați și instruiți, au debarcat la Tolon.</i

Concurs.

Pentru intregirea unui post de invățător devenit vacant la școala noastră din Vinerea prin trecerea la penzie a invățătorului Nicolae Herlea, se scrie concurs cu termen până la 15 iulie a. c.

Emoțiunile imprenute cu acest post sunt:

1. Salariul legal; anume dela biserică 1100 cor. solvabil în rate lunare anticipative, iar restul dela stat.
2. Cvarțir în natură;
3. 10 m² lemne de foc; și
4. 20 cor. relut de grădină.

Postul este a se ocupa la 1 Septembrie a. c.

Dela cel ales se recere pe lângă instrucțiunea regulată în școală a elevilor, se conduce regulat în fiecare Duminecă și sărbătoare elevii la biserică, se cântă cu ei răspunsurile la sf. liturghie. Cei destoinici intru instruirea și conducederea unui cor de elevi sau de adulți vor fi prefeți.

(102) 3-3

Reflectanții la acest post până la terminul de mai sus, să și înainteze cererile de concurs instruite cu documentele necesare, oficiului protopresbiteral gr.-or. din Orăștie, și să se prezinteze în vre o Duminecă ori sărbătoare în comună la biserică, spre a face cunoștință cu poporul.

Scoala e cu 4 posturi de invățător. Vinerea, din ședința comitetului parochial, ținută la 19 Maiu 1916.

Ioan Iosif m. p., Romul Albu m. p., președinte.
notar.

Nr. 263/916. Vasile Domșa protopresbiter.

Nr. 105/1916. (101) 3-3

Concurs.

Pentru intregirea postului de invățător dela școala română gr.-or. din Boiu-de-sus, protopresbiteral Iliei. Să deschide concurs în termen de 30 zile dela prima publicare.

Salariul legal 1200 cor. în bani, din care, 600 cor. ajutor de stat votat în urma Regelui Nr. 37.029/1915. VII, era restul din repartizare dela popor.

Iesul va fi obligat a conduce și școala de repetiție, va conduce copii la biserică, va face serviciu de cantor, va fi ne străină în Dumineci și sărbători.

Reflectanții la acest post sunt potiți să și înainteze rugările de concurs în regulă, la oficiul protopresbiteral gr.-or. din Ilie, evând așa prezenta insinute de slăgăde în biserică a căntă și a să face cunoștință poporului.

Din ședința comitetului parochial gr.-or. român din Boiu-de-jos și Boiu-de-sus ținută, Duminecă 5/18 Iunie 1916.

George Teposu Severian Pop
preot-președ. notar.

Ioachim Luchu vice-președ.

Văzut:

Ilie-mureșană, în 10 Iunie 1916.

Dr. Ioan Dobre
adm. protopres.

Atelierul tehnic de dinți

E. Dieker

este închis până la finea lunei Iulie.

Aviz din Fiume!

Rămândându-mi cafea în magazin, înă 4-6 săptămâni voi mai spăda.

Cafea fină nu mai sfu și se vorbește că va veni o prelește când nice 5 kgr. nu va fi permis a se espanda și cel mult 1/2 kgr. va putea cumpăra o familie; deci din aceste motive voiesc ca pe durata răsboiului se sistez spediteziile.

Până mai am ofer deci cu prețul vechu și redus:

Cafea: Pe luna Iunie:

Nr. 9 Cuba bună	1 kgr. 12-	K
" 12 Cuba foarte fină	1 kgr. 12.50 K	
" 16 Cuba specialitate	1 kgr. 18-	K
106 Mixtură Victoria 1 kgr. 13-	K	

1 kgr. Tea russescă 20 K (între cafea se poate trimite și 1/8 kgr. Tea).

5 kilograme se espadează francat și vănuim prin rambursă poștală. Mai puțin ca 5 kilograme nu se espadează.

In cazul că din numărul ce dorîți nu se va mai afla, o pot schimba cu alta?

Rugându-mă de prețul sprijin și recomandare și pe mai departe, semnez

Cu toată stima și recunoștință:

F. A. Degan,
comerçant de Cafea și coloniale în Fiume.
(104) (Postaford 163) 1-4

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidicezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprinde: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune cătră Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluște-mă Dumnezeule”, etc.; rugăciunile mesei; Simvolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune cătră Dumnezeu Tatăl; rugăciune cătră născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune cătră domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidicezană, și se vinde legată în coarde roșie și vânătă cu 20 fileri.

Format placut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preotilor, profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru trăbunile sufletești ale ori cărui creștin, ci și ca dar de copii, precum și pentru ostaiajii din resboi, atât după cuprins, cât și după format și exterior

A apărut în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidicezane:

R. Ruiz Amado:

Secretul succesului

converzieri teoretice și practice cu tinerii de 15-20 ani, traducere de Vasile Stan, profesor la seminarul „Andrian”. Cuprinsul: Succesul și fericirea. Problema succesiului. Idei atavice. Zeificarea succesiului. Zodia. Periodul fatal. Planul de luptă. Nu fumezi? Încă o țigare?...? Păhărele de beutură. Vorbele obscene. Steagul celor șepte voini. Timpul e aur. Lectura. Jocurile. Sportul. Prietenii. Cavalerism și Donchișotism. Viermele neadormit. Orientari. O putere... Noblețea aderărată. Inclinațile și destoiniciile. Concurența socială. Capitalul celor desmoșteniți. O obiecție și o părere. Cheamarea dumnezeiască. Munca. Împărțirea timpului. Statornicia. Împărtășește ca să învingeri. Puterea de sus Adaus. Sfaturile unui părinte cătră fiul său.

După cum se vede din acest cuprins bogat, Secretul succesului e o contribuție însemnată la literatura noastră pentru tineret, astăzi destul de săracă.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidicezană din Sibiu, exemplarul broșat (280 pagini format 8°) cu 2 coroane.

Revânzătorilor se dă un rabat de 20%.

Repetării se dă un rabat de